

با راندن اشغالگران و ایادی ناپاک شان استرداد استقلال را گرامی بداریم!

قریب یک قرن قبل شهزاده‌ای بخاطر آرمانهای ملی و ترقی خواهانه به کمک یاران مشروطه خواهش شقیقه‌ی پدرعشرت طلب و خاینش (شاه حبیب الله خان) را که با سرنوشت مردم بازی می کرد، نشانه گرفت و به مصاف اشغالگران رفته سوگند یاد کرد «تا استقلال وطن را از فرنگی نگیرم این تیغ را بر زمین نخواهم گذاشت». این چرخش تاریخساز که تعهد استوار و خون فراوان برای میهن در بند می طلبد، با شور و ولوله ملت استقبال شد که سرانجام منجر به شکست مفتضحانه‌ی انگلیس و کسب استقلال وطن ما در ۲۸ اسد ۱۲۹۸ گردید.

امروز مصادف است با ۹۴مین سالروز استرداد استقلال افغانستان، استقلالی که طالب عزم و اراده قوی ملت بود و آزادیخواهان شجاعی چون امان الله خان، محمود طرزی، غلام نبی خان چرخ، ولی خان دروازی، سرور جويا، عبدالرحمن لودین، سرور و اصف، میربچه خان، میرمسجدی خان و جانباختگان بیشماری سر بر سر عهد گذاشتند و ذره‌ای به منافع شخصی، قومی، لسانی، مذهبی و گروهی نه اندیشیدند جز وطن و مردم. اما با تاسف تمامی دولت های مزدوری که اینجا ته و بالا شده و می شوند همیشه کوشیده اند به جای قهرمانان واقعی، رهنان و جنایتکاران معلوم الحال را با القاب رنگین قهرمان تراشیده بر ملت تحمیل نمایند.

امان الله خان با تمام شهزاده بودنش با همفکرانش در آن هنگام عهد بست تا افغانستان فلاکت زده را از گرو شاهی مطلقه رها و به سوی قله های ترقی و تعالی سوق دهد. بدبختانه هنوز چند سالی نگذشت که در مقابل افکار و اعمال ترقی خواهانه‌ی حکومت نوپای او، خودفروختگان متعصب به حمایت ارتجاع انگلیس همچون موانع کانکرتی ایستادند و زمینه ظهور جهالت و جنایت «بچه سقو» و «نادر» غدار مهیا شد. از آنروز تا امروز هر رژیمی که بر اریکه قدرت تکیه زد به نحوی از انحا بر توده‌ی محروم ستم راند. این ستمبارگی و آدمخواری با ظهور کودتای نکتبهار هفت ثور ۱۳۵۷ رونق تازه گرفت و با فاجعه هشتم ثور ۱۳۷۱ به اوج بی سابقه‌ای رسید که منجر به متلاشی شدن شیرازه‌ی سیاسی، اقتصادی و فرهنگی مملکت شد و متعاقبا بلایای چند گانه از نوع بنیادگرایی، و یروس متحجر بنام طالب زاید که زمینه ساز تجاوز امریکا / ناتو و حاکمیت مافیا بر وطن نگونبخت ما گردید.

یاران و هموطنان دردمند!

اگر دیروز ملت ما در برابر استعمار انگلیس و تجاوز آشکار امپریالیزم روس به جنگ و مقاومت برخاست و پرچم آزادیخواهی و بیگانه ستیزی را برافراشت که برای ملل در بند منطقه سرمشق رهایی از یوغ استبداد و اشغالگران بود، امروز نیز ما با تمام شعارهای فریبنده و زهر آگین «آبادی» و «آزادی» متجاوزین غربی و متحدان ناتویش و دست اندازی های خایانه دولتهای پاکستان و ایران که جز ویرانی و قربانی ارمغانی در پی نداشته است فاقد استقلال و آزادی هستیم.

سردمداران و اشنگتن که خواب فتح جهان را سالهاست در سر می پروراندند با صرف میلیاردها دالر جهت بقای دایمی خود به این سرزمین حمله ور شده اند نه محو تروریزم و... هیاهوی ۲۰۱۴ مبنی بر خروج نیروهای اشغالگر امریکایی از افغانستان بیشتر به بچه ترسانکهای استخباراتی شباهت دارد تا واقعیت های جاری. امریکا برای نجات جان من و تو به اینجا نیامده بلکه پای منافع غارتگرانه اقتصادی، سیاسی و نظامی او را به اینجا و سایر نقاط دنیا کشانیده است و به همین دلیل به سادگی هم نخواهد رفت. ساخت پایگاه های نظامی مستحکم، دامن زدن به آشوب ها منطقوی، شریک ساختن مثنی از جنایتکاران زنجیر گسسته اش در دولت ملامافیایی که هر روز سر و دم شان از یک کشور دیگر بالاست، فساد گسترده، زرع و قاچاق مواد مخدر و مافیا پروری جزئی از برنامه هایش برای افغانستان بوده و از این طریق می خواهد به اهداف استراتژیکش در منطقه دست یابد.

بدون کسب استقلال داد از دموکراسی و «ارزشهای مدنی بدست آمده در طی ۱۲ سال اخیر» که همه روزه رسانه های

وابسته و روشنفکران خود فروخته در گوش های این ملت گرسنه پف می کنند، کاذب و بی معناست زیرا ملتی که استقلال و آزادی نداشت روی رفاه و خوشبختی را نخواهد دید.

اگر روزگاری غارتگران امریکایی ملل آزاده بالاخص جوانان بیدار را که تسلیم زر و زور نمی شدند با گلوله پاسخ می دادند اینک با ایجاد ان.جی.او، نیش سبز دالر، بورسهای تحصیلی، گرین کارت، سیاحت، فحشا، نشان دادن باغ های سرخ و سبز و عقیم ساختن عده ای از جوانان، نیش آزادی و حس وطن دوستی آنان را کشیده، در خدمت منافع استعماری خویش می گمارند.

ازینرو بر ماست تا با وحدت همگانی و بسیج سرتاسری این ودیعه تاریخی پدران حماسه آفرین مان را که همانا ایستادگی در برابر متجاوزان و دست نشاندهگان داخلی شان است، بجا آورده بار دگر ماسک دروغین غارتگران بین المللی را تحت لوای «سازمان ملل متحد»، «مبارزه با تروریسم»، «بازسازی»، «حقوق بشر»، «آزادی زنان»، «جامعه مدنی»، «دموکراسی» دریده، آنگاه قادر خواهیم بود تا ناف جنایتکاران سه و نیم دهه پسین را که امروزه نیز در زیر یک سقف و از یک گنداب تغذیه می کنند از ناف «ارباب بزرگ جهان» جدا سازیم و به مثابه سگان زنجیری و جنایتکاران نابخشیدنی به محاکم ملی و بین المللی بسپاریم تا درس عبرتی باشد برای نوباوگان شان.

امان الله خان و یاران دلیرش کار کسب استقلال کشور را از مبارزه با میهنفروشان داخلی که زمینه ساز اسارت وطن شده بودند آغاز کردند. ازینرو بر تمامی عناصر آگاه و مردم شیفته استقلال و آزادی و دموکراسی ماست که با درگیری از تاریخ، اولتر از همه خاینان ملی و افراد و گروه های پلید و جنایتکاری را هدف قرار دهند که با فروش میهن به بیگانگان و به گرو گذاشتن هست و بودش، دستان خونپر کشورهای بیرونی را در کشور ما باز گذاشته اند.

«حزب همبستگی افغانستان» که خواهان خروج بی قید شرط تمامی نیروهای اشغالگر و محاکمه سران جنایت طی سه و نیم دهه اخیر می باشد، در آستانه ۹۴مین سالگرد استرداد استقلال افغانستان ندا سر می دهد که تا هنگامیکه دستان ناپاک تمامی مداخله گران، متجاوزین و ایادی شیاد شان با رستاخیز فرزندان دلیر این مرز و بوم قطع نگردد این سرزمین روی تعالی و سعادت را نخواهد دید. آنانی که با خدعه و نیرنگ اتحاد با طالبان وحشی و وحدت باندهای مافیایی و آدمخوار را راه رسیدن به صلح و بهروزی تبلیغ می کنند، عوامفربانی اند که می خواهند مردم ما را عمیقتر به قهقرا برده با فجایع دیگری روبرو سازند. افغانهایی که وجدان بیدار دارند و حس وطندوستی در خون شان جاریست، باید بدانند که استقلال از دست رفته را به رسم نیاکان ما تنها با خود گذری و ایثار خون خود می توانیم بدست آوریم و بس. هیچ ملتی را سراغ نداریم که با اتکا به نیروی بیگانه و بدون پیکار و قربانی دادن به صلح، ثبات و بهروزی رسیده باشد.

«حزب همبستگی افغانستان» با شعار «نه هفت نه هشت، بیست و هشت، بیست و هشت!» مجدداً به مردم درد دیده خود اعلام می دارد که ملت ما در تنگنای تجاوز بیگانگان و جنایتکاران داخلی روزگار درد آلودی را سپری می نماید. بنا نباید مدهوش و قربانی نیرنگ های جدید به اصطلاح «ائتلافات بزرگ» با پسوند احزاب «ملی» برای «انتخابات آزاد» را بخورند که جز دزدی و تقلب گروه های جنایتکار آزموده شده چیزی نیست. فقط با کسب استقلال و نابودی دشمنان ملت که مستلزم بسیج همگانی و قیام سراسری می باشد، می توان به قله سعادت و آزادی رسید.

با مبارزه بی امان در برابر اشغالگران و نوکرانش استقلال از دست رفته را کسب کنیم!
درود بر تمامی شهیدان راه استقلال وطن!

حزب همبستگی افغانستان

۲۸ اسد ۱۳۹۲ (۱۹ اگست ۲۰۱۳) - کابل